









289<sup>is</sup>

Candide a S. Melchiorre. Le Systeme sacramentis

44/60862

Christoph Lichtenhauer





380/44/608.62(7)



SIVE  
ASSERTIONES THEOLOGICAE  
DE  
SEPTEM N. L. SACRAMENTIS  
JESU CHRISTO SALVATORI ET SACRAMENTORUM AUTHORI  
D. C. O.

AUSPICE  
S. ANDREA CORSINO O. N.  
ANNUI NOSTRI STUDII PATRONO.

PRAESIDE 686  
R. P. CANDIDO A S. MELCHIORE  
SS. THEOL. LICENT. LECTORE EMERITO ET ACTUALI  
PROPUGNATAE PER R. R. EJUSDEM ORDINIS

MANE A MEDIO 8  
P. FRIDERICUM A S. MELCHIORE.  
P. BASILIUM A S. THOMA.

POST MERID. A MEDIO 2  
P. ALEXANDRUM A S. TELESPHORO,  
P. AUGUSTINUM A S. FERDINANDO.

IN CARMELO COLONIENSI STUDII GENERALIS, DIE 24 APRILIS

\* S. THOM. PROL. Q. AD ANNIB.

---

COLONIAE, TYPIS P. J. PAULI ELECT. POSTARUM MAGISTRI.



## DE SACRAMENTIS IN GENERE.

**Q**UIDDITAS SACRAMENTI. Missis frivolis (quas *Novatores* procuderunt) Sacramenti descriptionibus, illud cum S. Thoma definimus, *signum rei Sacrae, ut sanctificantis nos*; quam notionem cum antiquis tum novis vendicamus Sacramentis: quamquam quod habeant illa ab istis differre plurimum, non diffiteamur cum Tridentino *sess. 7. can. 2.* EXISTENTIA SACRAMENTORUM. Existisse de facto in statu innocentiae aliquod Sacramentum, nulla satis firma ostendit ratio; *nec ideo tamen credendum est, & ante datam circumcissionem (in Lege naturae) famulos Dei... nullo Sacramento opitulatos fuisse parvulis suis.* S. Aug. l. 5. c. *Julian c. 11: quod vero apud nos valet aqua baptismatis, hoc egit apud Veteres (in Lege Mosaica) pro his, qui ex Abrahæ stirpe prodierant, mysterium circumcissionis.* S. Greg. M. l. 4 *Moral. c. 3.* In Lege nova 7 sunt Sacramenta, eaque nec plura nec pauciora, quorum omnium Christus ipse Dominus unus est auctor, & immediatus: lotioni pedum *Joan. 13* sacramentalem gratiam fuisse annexam, nunquam existimavit Ecclesia, verborum Christi optima interpres. CONSTITUTIVA SACRAMENTORUM N. L. sunt *res tanquam materia, & verba tanquam forma* (Florentinum *in instruct. Armen.*) ab ipso Christo determinata; quorum proin mutatio theologice substantialis irritum reddit Sacramentum: neque verba, quibus ex institutione Divina in Sacramentorum confectioe utimur, sunt pure *catechetica*, aut *promissoria* (ut blaterant *Heterodoxi* Sacramentorum naturam & indolem non ad Christi voluntatem, sed ad fanaticam suam bolidem ubi ubi occasio tulerit, explicantes) sed vere *consecratoria*, quae non nisi petulantissime daemoniacis aequiparantur incantationibus. EFFICACIA SACRAMENTORUM NOSTRORUM. Causant illa vere & proprie gratiam, quam significant, & quidem *ex opere operato* (*Trident. sess. 7. can. 8.*) seu per virtutem ex infinitis Christi meritis & passione in se derivatam; quamquam propterea dispositionem in subjecto capaci non excludant, quin exigant & subponant ita: ut si hae aequales sint, aequalem Sacramenta solo numero distincta; si inaequales sint, inaequalem; Sacramenta vero diversa inaequalem subjectis etiam aequaliter dispositis conferant gratiam. Inanes igitur larvae sunt, quas fingunt *Sectarii*, nobis exprobrantes: tanquam aut Sacramentis energiam naturalem elargiendi gratiam tribueremus, aut Sacramenta principes gratiae causas statueremus, aut bonas in suscipientibus dispositiones eliminaremus. Demum Sacramenta saltem characteristica cum obiectione suscepta, eo sublato, reviviscunt. EFFECTUS SACRAMENTORUM N. L. Praecipuus est gratia sanctificans vel *prima*, correspondens Sacramentis mortuorum; vel *secunda*, propria Sacramentis vivorum; licet ista per accidens gratiam secundam, illa primam causare valeant: gratia Sacramentalis superaddit communiter dictae specialem perfectionis vigorem, radicantem jus ad peculiaris auxilia suo tempore conferenda, & pro attingendo cujusvis Sacramenti fine requisita. Praeter principem hunc effectum producent Sacramentorum nostrorum non omnia quidem, sed quaedam tamen (ut baptismus, Confirmatio, & Ordo; unde ea iterari non possunt, *Trident. sess. 7. can. 9.*) effectum adhuc alium, scilicet



activa. MINISTER SACRAMENTORUM. N. L. Princeps est Christus, a quo nostra virtutem nanciscuntur suam, edocente nos Praecursore Domini: *Hic est, qui baptizat in Spiritu S.* Joan. I. 33. Ministerialiter Sacramenta conficiunt illi, quos Christus delegit *dispensatores mysteriorum Dei.* 1. Cor. 4. Unde falluntur & in dogmate errant, quotquot Christianos omnes Sacramenta quaelibet conficiendi potestatem habere arbitrantur; pejus & ad horrorem insaniente *Luthero*, dum quin adeo diabolus effutiit Sacramentorum legitimum administrum. Porro ad validum Sacramenti ministerium non requiritur ministri seu fides, seu probitas; attamen seria intentio faciendi, quod facit Ecclesia, ita: ut non sufficiat ea, quam adpellant, *externa*, sed necessaria sit *interna*, ponendi ritum externum ut saltem in Ecclesia sacrum & religiosum. SUBJECTUM SACRAMENTORUM. Est secundum praesentem institutionem omnis & solus homo viator, etiam reprobus, non tamen quilibet quorumlibet: in infantibus aut perpetuo amentibus nulla, in adultis aliqua (habitualis saltem aut interpretativa) intentio ad Sacramenti valorem requiritur, ita: ut Sacramentum invalide recipiat non solum reluctans, sed & neutraliter se habens. Peccatori occulto publice petenti denegandum non est Sacramentum, repellendus tamen est peccator publicus, sive palam sive clam petierit. SACRAMENTALIA. Usus horum antiquissima Ecclesiae praxi comprobatur: nec minus utiles & laudandae sunt *caeremoniae*, quas Sacramenta conficiens & ministrans observat Ecclesia, quidquid eas adlaurent HH. phalanges.

## DE BAPTISMO.

**B**aptismus Christi (ab illo Joannis & natura & efficacia diversus) non est aut nuda Christianae professionis tessera, ut volunt *Remonstrantes*, aut publicum praecise initiationis signum, quo in Ecclesiae cooptamur societatem; sed verum est N. L. Sacramentum regenerationis *in lavacro aquae, & verbo vitae* Ephes. V. 26, institutum a Christo, quando in Jordane baptizatus fuit. Materia baptismi *remota* non est, quidquid balnei loco habetur, ut placuit *Luthero*; sed sola aqua naturalis: *proxima* est ablutio facta seu per affusionem, seu immersionem, seu asperisionem, eamque vel trinam vel unam; perperam proin ob praetermissum trinae immersionis ritum Latinam Ecclesiam violati praeccepti Dominici ream exoptulantibus Graecis Schismaticis. Forma baptismi sunt verba Christi Matth. 28. ita, ut baptismus in solo nomine Christi collatus nec valeat modo, nec valuerit unquam. Quanquam Episcopus primas in baptismatis ministerio habere partes, compertum sit ex Matth. 28; ordinariam tamen hanc potestatem ad Presbyteros quoque extendi, Ecclesiae traditione condocemur; quin Diaconos solemnem etiam baptismi extra saltem ordinem ministros esse constat ex Act. 8.; imo ob summam hujus Sacramenti necessitatem sicut illud in obvio & communi elemento Christus instituere, ita illius conferendi potestatem, urgente mortis periculo, mortalium nemini denegare voluit; *ne quisque sine remedio salutari de saeculo evocetur.* Gelas. P. ad Lucan. Episc. Validum



tum, delirant *Mennonistae*: pessimum Erasmi circa baptizatos in infantia, cum ad rationis usum pervenerint, interrogandos consilium merito ad tenebras damnarunt PP. Tridentini *sess. 7. can. 14.* Proles infidelium Christiano principi solum civiliter subditorum (extra causas & circumstantias a S. Thoma assignatas) invitis parentibus sacro fonte lustrare, nullatenus licitum est. Necessitas baptismi tanta est, ut absque eo in re suscepto aeternam salutem quorumvis infantium consequatur nemo; in errore igitur versantur *Calviniani* asserentes, fidelium filios jam ante adeptam baptismi gratiam esse sanctos: quanquam Divina ordinatione constitutum sit, ut adultus quilibet aquae baptismi privatus ardenti ejusdem voto vel martyrio salutem obtinere queat. Effectus baptismi Christi sunt remissio peccatorum tum originis, tum propriae voluntatis ante baptismum commissorum, quoad culpam & totam poenam etiam temporalem; infusio gratiae sanctificantis ac spiritualiter regenerantis, una cum jure ad specialia auxilia &c. Ratiocinium, quod hic Constantino M. adfinxit *Voltaireus*, quam historiae veritati contrarium, tam optimi Imperatoris religioni injuriosum est.

## DE CONFIRMATIONE.

**E**st illa non Melchiadis P. inventum, ut garrunt Centuriatores, sed veri nominis Sacramentum. Trident. *sess. 7. can. 1.* Materia illius remota est chrisma ab Episcopo benedictum, proxima est conjunctive unctio chrismatis, & impositio manus, forma tam Latinorum, quam Graecorum est legitima. Minister Confirmationis autoritate propria est solus Episcopus, potestate tamen delegata est etiam secundi ordinis Sacerdos. Subiectum Confirmationis est omnis & solus homo baptizatus necdum confirmatus. Effectus hujus Sacramenti praecipuus est per se gratiae sanctificantis augmentum, atque speciale robur Spiritus S. &c.

---

## THESES POMERIDIANAE. DE EUCHARISTIA.

**U**T SACRAMTUM, est prae reliquis N. L. Sacramentis praestantissimum, non obstante specierum heterogenearum diversitate unum, a Christo Luna 14 Mensis Nisan desinente institutum. Materia illius, quoad primam consecrationem saltem valida est panis triticeus, sive azymus sive fermentatus; *Michaele* proin *Cerulareo* & *Marco Ephesino* &c. latinum morem perperam, & contra ipsius Christi exemplum Matth. 26. incusantibus: secundae consecrationis materia est vinum vitigenum, cui tamen de necessitate non Sacramenti, sed praecepti, ejusque solum ecclesiastici, admiscendum est modicum aquae, una cum vino in Christi sanguinem convertendae. Forma Eucharistiae sunt verba Evangelica, non mere historice, sed significative proferenda. Minister Eucharistiam conficiens est solus Sacerdos. Subiectum Eucharistiae capax est quivis per baptismum regeneratus, servanda tamen Ecclesiae disciplina, quae pro temporum varietate non semper erat una. Dispositiones



que specie aut *D.* habere praeceptum, aut ad salutem esse necessarium, & pertinaciter propugnent *Novatores*; qui dum contra Christi institutionem nolunt speciem unam, perdunt utramque, Aesopi cane infeliciores. **EUCCHARISTIA UT TESTAMENTUM.** Solemnis promissio, publica & authentica donatio, & diuturna, ac a factae donationis tempore interrupta nunquam ac quieta possessio, sunt tria momenta; quibus homines rem suam adversus quosvis litigantes efficacissime propugnant: quidni contra *Novatores* (divinissimi, hocce in Sacramento, depositi haereditarii veritatem impugnantes) invictis praescriptionis munimento vallata triumphet catholica Ecclesia? Promisit sane suae Ecclesiae Christus suum corpus in cibum, & sanguinem in potum. *Joan.* 6. dedit de facto & reliquit suae sponsae, quod promisit, *Matth.* 26. *Marc.* 14. *Luc.* 22. Eo ex tempore hoc *Sanctum Domini*, *Sacramentum Sacramentorum* (*S. Basil. Epist. ad Amphilocho.*) possedit Ecclesia, ut plenius confirmat Paulus *1 Cor.* 11, ac evincunt tum constans ac perpetua PP. traditio, tum innumera fere miracula &c. litis ergo novitia contestatio contra mille & tot centenorum annorum possessionem mota transit c *Sacramentarios* in rem judicatam, scilicet: *in almo S. Eucharistiae Sacramento, post panis & vini consecrationem, D. N. J. C. verum Deum atque hominem vere realiter ac substantialiter sub specie illarum rerum sensibilibus contineri.* Trident. *Sess.* 12. *can.* 1. Est autem Christus statim post consecrationem in Eucharistia permanentes, & sine remanente ulla panis & vini substantia praesens, quamdiu manent species; unde quilibet, nisi coecus, facile perspexerit: quam infrunitè Catholicis exprobrent *Sectarii*, quod Sacrosanctum hoc Sacramentum solemnem pompa circumferamus, Deumque hominem ibi absconditum lateutice adoremus. Interim licet totus & integer Christus sit hoc in Sacramento sub qualibet specie seorsim, & sub qualibet specierum parte (seu divisae eae sint, seu continuae) non omnia tamen Christum constituentia sunt eadem ibi ratione; sed alia vi verborum, alia per concomitantiam, ita: ut *Corpus Christi sit sub specie panis, & sanguis sub specie vini, ex vi verborum; ipsum autem corpus sit sub specie vini, & sanguis sub specie panis, animaque ipsius sub utraque specie, ex vi naturalis connexionis...* Divinitas vero, propter admirabilem illam ejus cum corpore & anima hypostaticam unionem. Trid. *Sess.* 13. c 3. **EUCCHARISTIA UT SACRIFICIUM.** Externa quoque sacrificia ipsi mundo coaeva, in statu Legis tam naturae quam Moisaicae praescripta, Deoque rara & accepta fuisse, compertum est; quidni igitur, antiquis abrogatis sacrificiis, perfectioris multo Legis conditor Christus novum instituerit sacrificium, quod utilitate & excellentia, omnia quae prius fuerant, longe antecelleret? Est autem illud *N. L. verum & proprium Sacrificium* non aliud, quam quod *in missa offertur* (Trident. *Sess.* 22. *can.* 1.) in Melchisedechi Sacrificio *Gen.* 14. praefiguratum, a propheta regio *psalm.* 107, & Malachiae vaticinio c. 1. praenuntiatum, ab ipsomet Christo in prima Eucharistiae institutione *Matth.* 26. tanquam aeterno secundum ordinem Melchisedech sacerdote oblatum, inque sui commemorationem fieri deinceps mandatum, fidei hinc Apostolorum ministerio *Act.* 13. v. 3. & propagata ad nos usque



**DE SACRAMENTIS** (augustinus tunc magistro discipulus) suggestum fuisse ac persuasum, missae sacrificium abrogandum esse. Continentur in augustissimo hoc N. L. sacrificio eminentissime omnia L. V. sacrificia, siquidem laetiticum est, eucharisticum, impetratorium, & pro vivis ac defunctis propitiatorium. Essentia ejusdem in sola consistit consecratione, cum ordine tamen ad functionem. Principalis offerens hujus Sacrificii est Christus ipse, qui idem cum sit res etiam oblata; nequit non missae Sacrificium esse ratione valoris & pretii infinitum, quanquam ratione effectus & applicationis, Deo ita volente ac disponente, finitum sit. *Chementii, exam. Conc. Trid. p. 2. cap. 3.* animadversio, dixisse Christum: *Hoc facite in meam, non in Sanctorum, commemorationem*, stupida est; cum Catholicorum nemo ita unquam despuerit, ut cultum summum soli Deo debitum tribueret Sanctis; quanquam in Sanctorum honorem, sed soli Deo imolet Ecclesia, ut docet Trident. *Sess. 22. c. 3.* Non minus insulse missas privatas tanquam Christi institutioni adversantes criminantur *Aatholici*, qualiter & linguae latinae in missa usum suggillant alii.

## DE POENITENTIA.

Verum est N. L. Sacramentum, a baptismo distinctum, a Christo a mortuis redivivo institutum; quo peccata post baptismum admissa, Sacerdotum potestate vere judiciaria, ita remittuntur: ut nullum sit mortalius, quod abolitum redeat simpliciter, aut ad cujus quantumvis enormis deletionem se non extendat; quanquam ordinarie post reatum culpaе & poenae aeternae dimissum remaneat reatus poenae temporalis, adhuc in hac vel altera vita luendae. Est hoc Sacramentum omnibus post baptismum graviter lapsis necessarium, necessitate tum *medii* (vel in re, vel in voto saltem) tum *praecepti*, & Divini (non illico tamen post admissum mortale obligantis) & Ecclesiastici, per canonem *Omnis utriusque*; cui tamen non satisfit per confessionem sacrilegam, attamen dolorosam cuivis adprobato Sacerdoti factam. *Materia* hujus Sacramenti circa quam, eaque *necessaria*, sunt peccata mortalia necdum legitime confessa (seu certa, seu positive dubia) eaque secundum numerum, speciem, imo circumstantias speciem notabiliter aggravantes: *libera* sunt peccata venialia, aut etiam mortalia Ecclesiae jam clavibus subiecta, & remissa. *Materia* ex qua sunt actus poenitentis: ut Dolor, isque supernaturalis, universalis, amor benevolentiae saltem initiali, & efficaci junctus proposito, eoque ordinarie formali & explicito (quo proposito vel implicito cum careant viscosi peccatores, ut consuetudinarii, recidivi, in proxima occasione voluntarie versantes, nec tamen emendati; nedum necessitas, quin gratia est, absolutionis gratiam iisdem denegare) Confessio, eaque instituti non humani, sed Divini; facta Sacerdoti praesenti, ac vestita notis dotibus, quas inter praecipua est integritas saltem formalis (quanquam absolvi possit moribundus non potens verbaliter confiteri, imo ne edere poenitentiae signa, dummodo christiane vixerit) & Satisfactio, non tamen necessario ante absolutionem persolvenda, a poenitente equidem (si rationabilis & proportionata pecca-



adinstar actus judicialis, Trident. Sess. 14. can. 9.) ex quo formam simpliciter deprecatoriam hoc in Sacramento concludimus invalidam. Porro absolutionem debere esse verbalem, insinuat Florentinum, & universae Ecclesiae docet praxis. Minister hujus Sacramenti nec est laicus, nec olim in necessitatis casu erat Diaconus, sed solus est Sacerdos habens praeter potestatem Ordinis & aliam jurisdictionis; quam pia mater Ecclesia subplet in errore communi cum titulo colorato. Demum cum hoc Sacramentale iudicium sit adeo gratiosum & secretum, ut ne Deus velit recordari amplius expiatorum hoc in foro iniquitatum; hinc ob nullam causam (sola seclusa poenitentis licentia, eaque expressa & spontanea) permittum est Sacerdoti, audita in confessione Sacramentali peccata seu di- seu indirecte revelare. *Voltaire* in *Diction. philos.* asserens, Gregorium XV. confessionis (ut eam invisam reddat) certis in casibus revelationem decrevisse, suo more hallucinatur.

## DE EXTREMA UNCTIONE.

Unctio infirmorum veri nominis Sacramentum est a Christo Domino institutum, apud Marcum quidem insinuatum, per Jacobum autem Apostolum, fratrem Domini, fidelibus commendatum & promulgatum. Trident. Sess. 14. c. 1. Materia illius *remota* est oleum ex olivarum baccis expressum, *proxima* est ipsa unctio: utrum vero istud de necessitate Sacramenti debeat esse ab Episcopo benedictum; illa autem quintuplex? cum sit incertum, obtinet hic decretum Innocentii XI. Forma ejusdem est oratio deprecativa, quae tamen obin dicenda non est concionalis. Minister est solus Sacerdos, isque sufficit unus. Subjectum est solus baptizatus periculose infirmus, non sunt tamen pueri, qui non peccaverunt per visum, auditum &c. S. Thom. Effectus *primarius* est gratia sanans peccatorum reliquias, & contra morbi incommoda ac doemonum insultus mirifice confortans: *secundarius* est *corporalis sanatio*, quae tamen non semper sequitur ex hoc Sacramento; quia ratio operans nunquam secundarium inducit effectum, nisi secundum quod expedit ad principalem. Idem D. Angelicus.

## DE ORDINE.

Ordinem verum esse Legis Evangelicae Sacramentum vetustas ecclesiastica omnis propugnavit, & novissime definiit Trident. Sess. 23. can. 3. Septem sunt Ordines, quorum alii dicuntur *Majores* seu Sacri (quibus convenientissime annexit Ecclesia debitum perpetuae continentiae in reverentiam sacerrimarum, ad quas deputant, functionum; quidquid obganniant *Lutherus*, *Calvinus*, alique indisciplinati lasciviae patroni) alii *Minores* seu non sacri: eos inter Ordines Sacerdotium saltem vere Sacramenti rationem obtinere, Catholicorum concors fides & consensus est (est autem Sacerdotium duplex, *commune* seu Presbyteratus simplex, & *magnum* seu Episcopatus, quem ab isto, ex ipsa D. institutione, autoritate & honore distinctum c. *Puritanos* defendimus ex Trident. Sess. cit. can. 2.) Diaconatum quoque ex Christi institutione signum esse efficax gratiae, sacris litteris act.



Sacramenti esse Episcopum, res est solidissimis S. Scripturarum ac PP. autoritatibus  
manita; quanquam simplicem etiam Sacerdotem ex R. Pontificis dispensatione pos-  
le tonsuram, minores Ordines, imo Subdiaconatum (secus Presbyterarum, & Dia-  
conatum) administrare, exploratum sit. Subjectum ordinationis est solus mas bap-  
tizatus, neutiquam mulier, quam in Ecclesia tacere jubet Apostolus 1. Cor. 14.  
Diaconissarum olim ordinatio non erat Sacramentalis, & quod de Joanna quadam  
inter Leonem III. & Benedictum IV. summo pontificatus honore insignita, ad con-  
handam Rom. Sedi invidiam, ostendere conatur Spanhemius; putidissima vel ipsi  
Heterodoxorum sapientioribus fabella est. Effectus demum Ordinis sunt gratia se-  
cunda, & character, quo a caeteris fidelibus secernuntur, qui hoc Sacramento ex-  
ornantur, & D. cultui peculiari ratione mancipantur.

## DE MATRIMONIO.

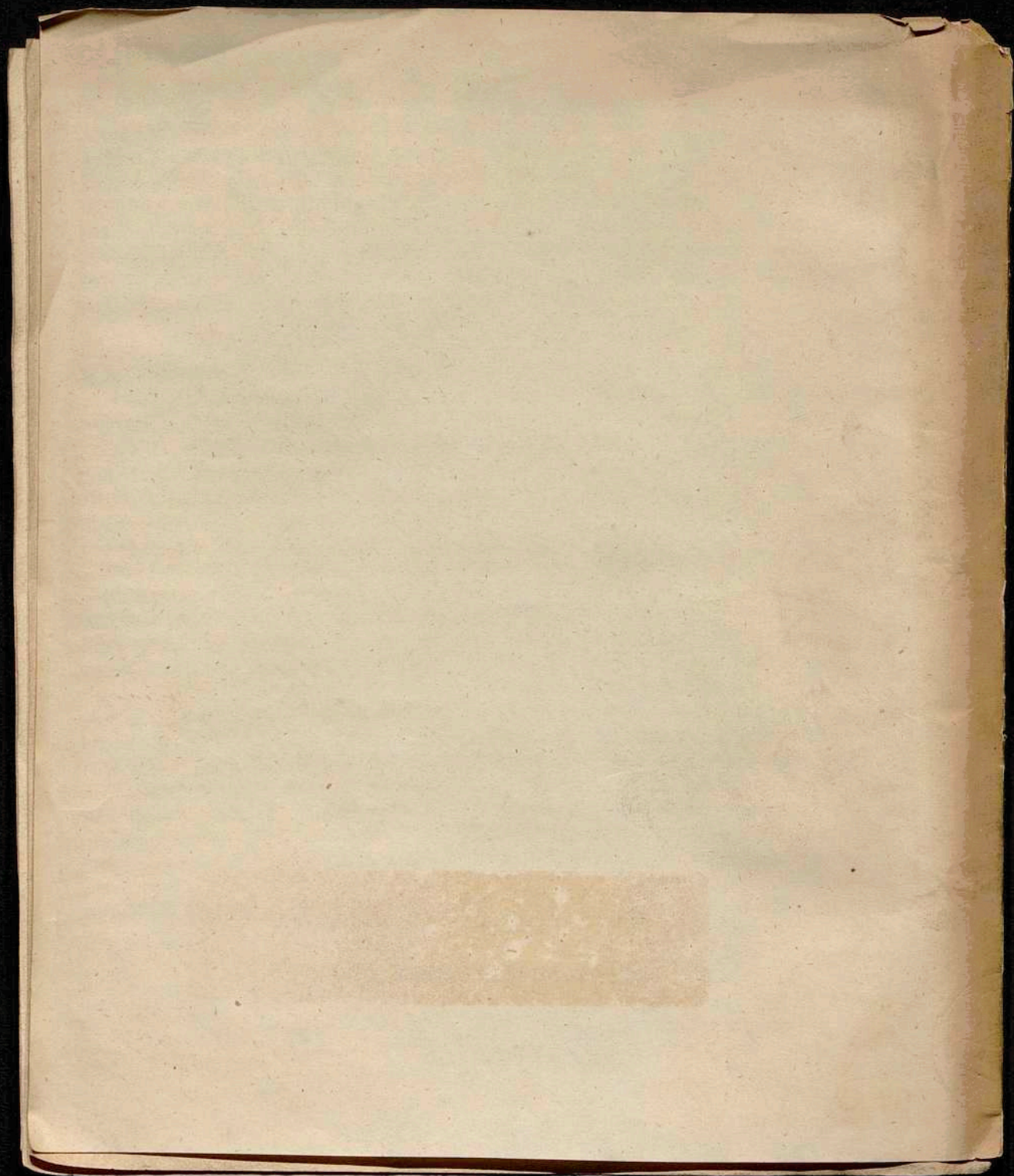
**M**ATRIMONIUM UT CONTRACTUS est legitima maris & foeminae conjunctio, indivi-  
duam vitae consuetudinem retinens. Institutio illius a Deo est, naturali consonans  
legi; quidni ergo matrimonium res sit licita & honesta? quin ratione aliqua cadit sub  
praeecepto, quod tamen aequalem nec semper nec omnibus ingessit hominibus obli-  
gationem ita: ut multiplicato sufficienter genere humano liberum fuerit tunc, & mo-  
do sit cuilibet, uxorem non habere; imo hoc ipsum sanctius est & perfectius, ut  
docet Apostolus. Jus, quod sibi conjuges tradunt in corpora, non debet necessario  
esse proxime expeditum, unde valuit matrimonium Liliatorum sponzorum B. V. &  
S. Jos. non obstante emisso utrinque castitatis voto, eoque etiam in pactum deducto.  
Validum in ratione contractus matrimonium, est in L. N. etiam SACRAMENTUM  
magnum in Christo & in Ecclesia Eph. 5. habens pro Materia proxima traditionem  
corporum, pro forma sensibilem ejusdem traditionis acceptationem, pro Ministris  
ipso met contrahentes; qui illud etiam absentes administrare, aut rationem Sacramen-  
ti a contractu separare valent. Est ex sua natura, & adnexa insuper dignitate Sa-  
cramenti, indissolubile (etiam adulterii causa) nisi consummatum infidelium ex con-  
versione unius, & ratum fidelium per professionem solemnem; utrumque ex Christi  
privilegio: sicut & dispensante Deo, in vim repudii, dissolutum tunc apud Judaeos  
fuisse volumus matrimonii vinculum ita, quod mulier repudiata licite & valide al-  
teri nubere poterit. Effectus hujus Sacramenti est gratia secunda cum jure ad  
specialia auxilia, pro consequendo & salubriter retinendo triplici matrimonii bono,  
ejusque oneribus nec numero paucis nec pondere levibus sufferendis necessaria.  
Tandem anathema dicimus cum Trident. asserentibus: Ecclesiam non potuisse consti-  
tuere impedimenta matrimonium dirimentia, vel in eis constituendis errasse. Sess. 24.  
can. 4. Item causas matrimoniales non spectare ad judices ecclesiasticos ibid. can. 12.  
non ergo aut illegitima usurpatione, aut mera Principum indulgentia & remissione,  
jus illud devenit ad Ecclesiam; quemadmodum existimavit Launojus, cujus novum  
praeterea & inauditum haecenus figmentum est, dum per Ecclesiam (cui praefatam  
facultatem asseruit Trident.) Reges & Principes intelligi debere contendit.

O. A. M. D. G.

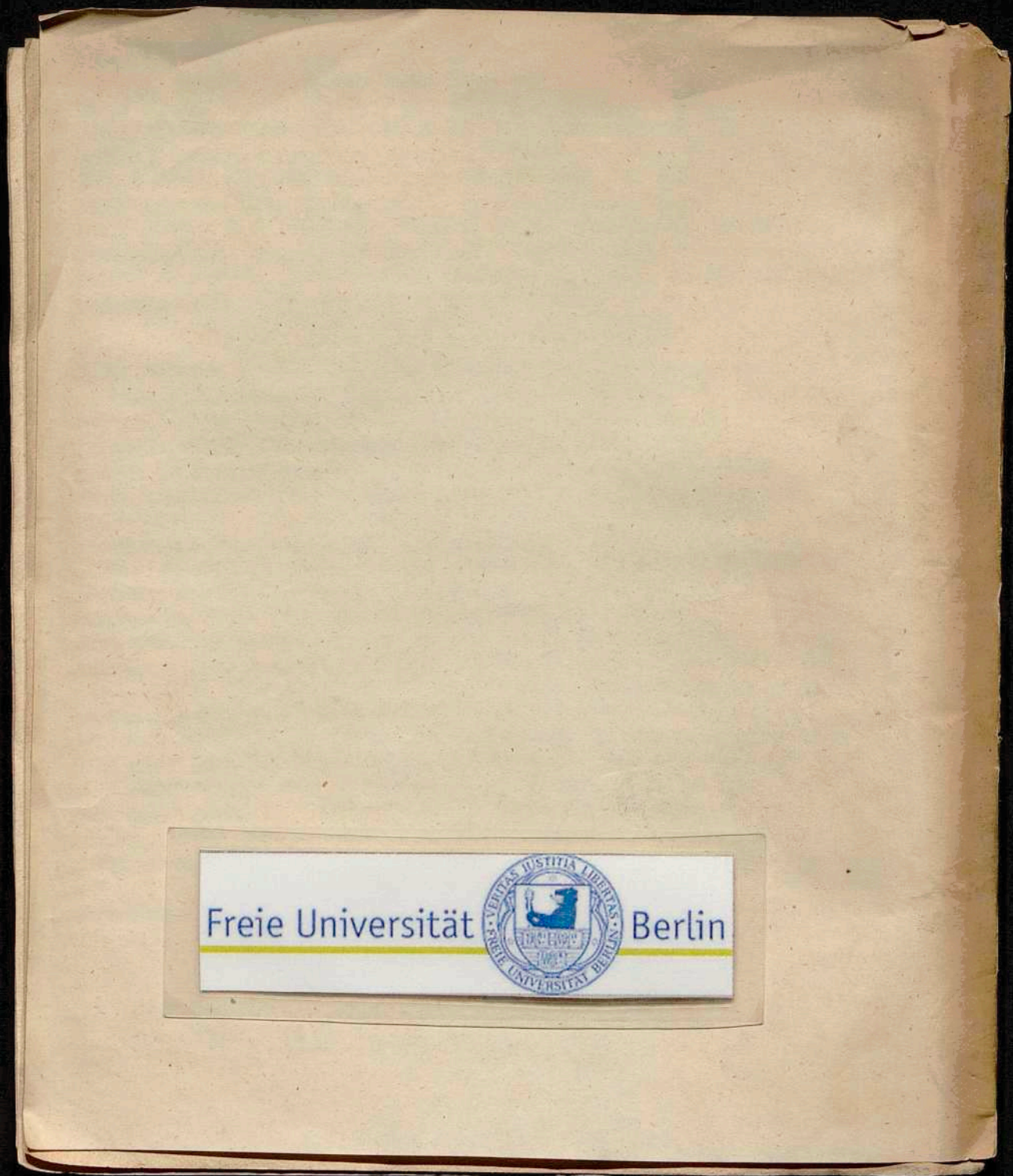


380/44/60862(7)

X13<4460862700010



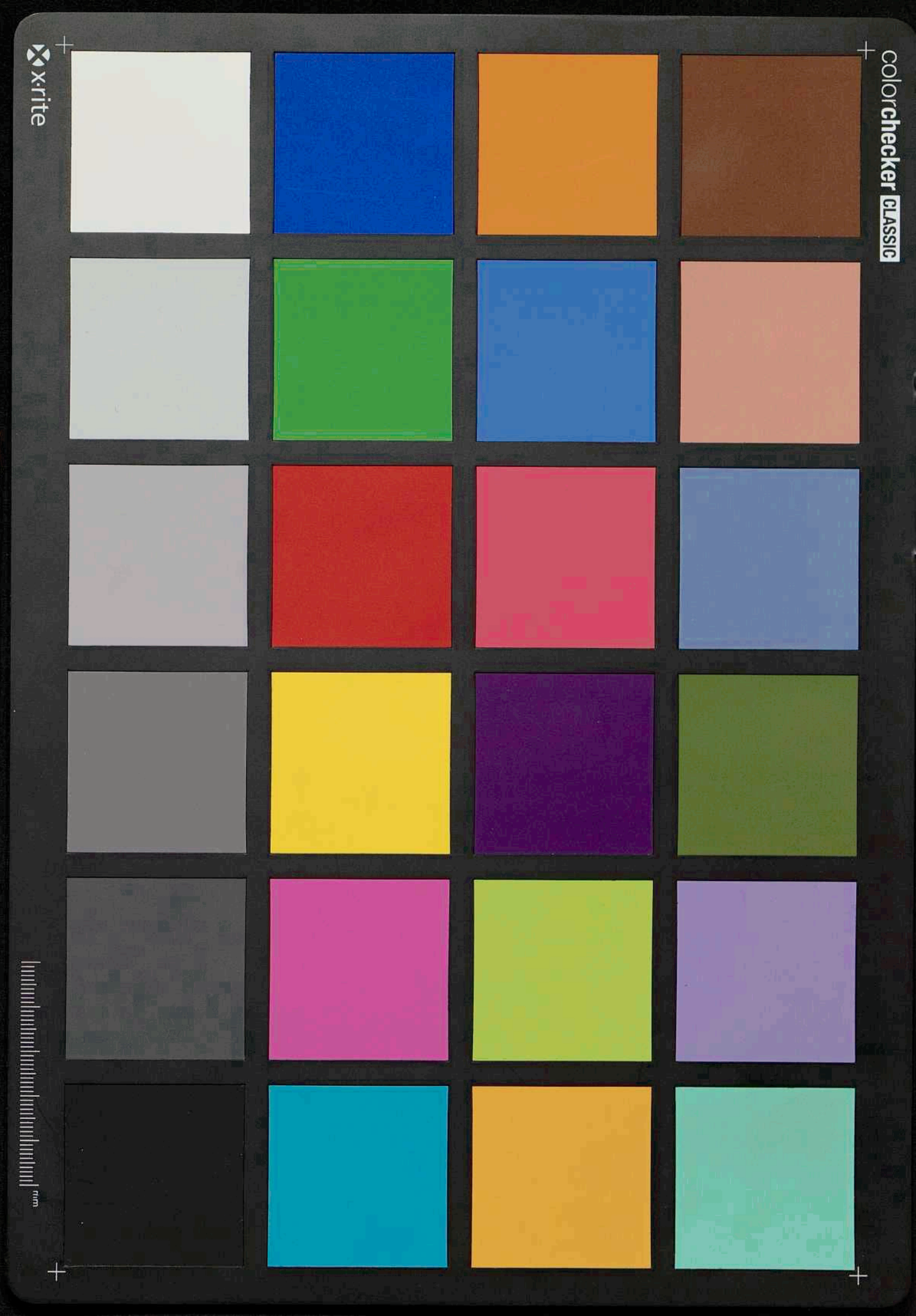




Freie Universität



Berlin



x-rite

colorchecker CLASSIC

100mm